

Βρυξέλλες, 18 Σεπτεμβρίου 2019
(OR. en)

12273/19

**Διοργανικός φάκελος:
2019/0193 (NLE)**

**ENV 782
COMER 108
MI 649
ONU 95**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	16 Σεπτεμβρίου 2019
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2019) 413 final
Θέμα:	Πρόταση ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, όσον αφορά την έκδοση απόφασης για τον καθορισμό ανώτατων ορίων για τα απόβλητα υδραργύρου, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 της εν λόγω σύμβασης

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2019) 413 final.

συνημμ.: COM(2019) 413 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.9.2019
COM(2019) 413 final

2019/0193 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, όσον αφορά την έκδοση απόφασης για τον καθορισμό ανώτατων ορίων για τα απόβλητα υδραργύρου, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 της εν λόγω σύμβασης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η παρούσα πρόταση αφορά την απόφαση για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, όσον αφορά την προβλεπόμενη έκδοση απόφασης για τον καθορισμό ανώτατων ορίων για τα απόβλητα υδραργύρου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της εν λόγω σύμβασης.

2. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

2.1. Η σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο

Η σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο («η συμφωνία») αποτελεί το βασικό διεθνές νομικό πλαίσιο που αποσκοπεί στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος από τις ανθρωπογενείς εκπομπές και εκλύσεις υδραργύρου και ενώσεων υδραργύρου στον αέρα, το νερό και το έδαφος. Καλύπτει ολόκληρο τον κύκλο ζωής του υδραργύρου, από την πρωτογενή εξόρυξη υδραργύρου έως τη διάθεση αποβλήτων υδραργύρου.

Το άρθρο 11 παράγραφος 2 της συμφωνίας ορίζει ότι, για τους σκοπούς της εν λόγω συμφωνίας, ως «απόβλητα υδραργύρου» νοούνται οι ουσίες ή τα αντικείμενα α) που αποτελούνται από υδράργυρο ή ενώσεις υδραργύρου ή β) που περιέχουν υδράργυρο ή ενώσεις υδραργύρου ή γ) που έχουν μολυνθεί από υδράργυρο ή ενώσεις υδραργύρου, σε ποσότητα η οποία υπερβαίνει τα ανώτατα όρια που θα οριστούν από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών, και τα οποία διατίθενται ή πρόκειται να διατεθούν ή πρέπει να διατεθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου ή της σύμβασης. Η διάταξη αυτή προσθέτει ότι ο εν λόγω ορισμός των «αποβλήτων υδραργύρου» δεν περιλαμβάνει τα απόβλητα εξόρυξης (υπερκείμενα, στείρα εξόρυξης και απορρίμματα κατεργασίας), εξαιρουμένων των αποβλήτων που προέρχονται από εξορυκτικές δραστηριότητες οι οποίες αποσκοπούν στην πρωτογενή εξόρυξη υδραργύρου και τα οποία περιέχουν υδράργυρο ή ενώσεις υδραργύρου σε συγκέντρωση που υπερβαίνει τα ανώτατα όρια που ορίζονται από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών.

Το άρθρο 11 παράγραφος 3 της συμφωνίας ορίζει ότι τα απόβλητα που χαρακτηρίζονται ως απόβλητα υδραργύρου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 πρέπει να υπόκεινται σε περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση.

Η συμφωνία άρχισε να ισχύει στις 16 Αυγούστου 2017.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας¹ όπως και τα περισσότερα κράτη μέλη².

¹ Απόφαση (ΕΕ) 2017/939 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2017, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο (ΕΕ L 142 της 2.6.2017, σ. 4).

² Στις 20 Ιουνίου 2019, είκοσι τρία κράτη μέλη είχαν κυρώσει τη σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, ήτοι το Βέλγιο, η Βουλγαρία, η Τσεχική Δημοκρατία, η Δανία, η Γερμανία, η Εσθονία, η Ιρλανδία, η Γαλλία, η Κροατία, η Λετονία, η Λιθουανία, το Λουξεμβούργο, η Ουγγαρία, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία, η Ρουμανία, η Σλοβενία, η Σλοβακία, η Φινλανδία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

2.2. Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών

Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας («COP») ασκεί τα καθήκοντα που της ανατίθενται από τη συμφωνία και, για τον σκοπό αυτόν, εξετάζει και αναλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τυχόν συμπληρωματικές δράσεις που μπορεί να απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της συμφωνίας, συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης σχετικών κατευθυντήριων γραμμών.

Σύμφωνα με το άρθρο 28 της συμφωνίας και την απόφαση MC-1/1 σχετικά με τον εσωτερικό κανονισμό, που εγκρίθηκε από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών στην πρώτη συνεδρίασή της (24-29 Σεπτεμβρίου 2017), κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει μία ψήφο. Ωστόσο, η Ένωση, ως οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, ασκεί το δικαίωμα ψήφου της, για θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της, με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών της που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας. Η Ένωση δεν ασκεί το δικαίωμα ψήφου της αν κάποιο από τα κράτη μέλη της ασκήσει το δικό του δικαίωμα ψήφου και αντιστρόφως.

2.3. Η προβλεπόμενη πράξη της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών

Η COP, κατά τη δεύτερη συνεδρίασή της (19-23 Νοεμβρίου 2018), εξέδωσε την απόφαση MC-2/2³ για τη σύσταση ομάδας τεχνικών εμπειρογνομόνων που θα διεξαγάγουν συζητήσεις σχετικά με τα ανώτατα όρια αποβλήτων υδραργύρου κατά τη διάρκεια της διασυνοδικής περιόδου που θα οδηγήσει στην τρίτη συνεδρίασή της («COP3»). Η εντολή της προαναφερόμενης ομάδας προέβλεπε ειδικότερα την ανάπτυξη προσεγγίσεων και μεθοδολογιών για τον καθορισμό ανώτατων ορίων για τα απόβλητα υδραργύρου, μεταξύ άλλων για τα σχετικά απόβλητα εξόρυξης.

Με βάση τα αποτελέσματα των εργασιών των εμπειρογνομόνων, η COP3 αναμένεται να εκδώσει απόφαση επί του θέματος (η προβλεπόμενη πράξη).

Η προβλεπόμενη πράξη θα θέσει ανώτατα όρια που θα επιτρέπουν την ταυτοποίηση των αποβλήτων α) που συνίστανται σε ή β) περιέχουν ή γ) έχουν μολυνθεί από υδράργυρο ή ενώσεις υδραργύρου που εμπίπτουν στο άρθρο 11 της συμφωνίας. Κατά συνέπεια, η προβλεπόμενη πράξη θα καθορίσει το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της συμφωνίας για τα απόβλητα, και ιδίως του άρθρου 11 παράγραφος 3, σχετικά με την υποχρέωση επεξεργασίας των σχετικών αποβλήτων υδραργύρου με περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση.

3. ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Η προτεινόμενη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης είναι να υποστηρίξει, κατά την τρίτη συνεδρίαση της COP, την έκδοση απόφασης που να συνάδει με το ενωσιακό κεκτημένο.

Τα απόβλητα υδραργύρου ρυθμίζονται σε επίπεδο ΕΕ, ιδίως με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2017, για τον υδράργυρο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1102/2008⁴, με την οδηγία

³ Απόφαση MC-2/2, *Ανώτατα όρια αποβλήτων υδραργύρου*, Έκθεση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο όσον αφορά τις εργασίες της δεύτερης συνεδρίασής της, UNEP/MC/COP2/19 της 6.12.2018, η οποία είναι διαθέσιμη εδώ: <http://www.mercuryconvention.org/Meetings/COP2/tabid/6355/language/en-US/Default.aspx>

⁴ ΕΕ L 137 της 24.5.2017, σ. 1.

2008/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα⁵, με την οδηγία 2006/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/EK⁶, και με την απόφαση 2000/532/EK της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2000, για αντικατάσταση της απόφασης 94/3/EK για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1 στοιχείο α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης 94/904/EK του Συμβουλίου για την κατάρτιση καταλόγου επικίνδυνων αποβλήτων κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τα επικίνδυνα απόβλητα⁷.

Το ενωσιακό δίκαιο για τα απόβλητα θεμελιώνεται στη βασική υποχρέωση που ορίζεται στα άρθρα 13 και 17 της προαναφερόμενης οδηγίας 2008/98/EK, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η διαχείριση των αποβλήτων γίνεται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζουν την υποχρέωση για περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση, που ορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 της συμφωνίας.

Πράγματι, ενώ η ΕΕ διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο όσον αφορά την ανάπτυξη της συμφωνίας, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεών της για τα απόβλητα υδραργύρου, και ενώ οι εμπειρογνώμονες της ΕΕ συνέβαλαν σημαντικά στην προβλεπόμενη πράξη, το ενωσιακό κεκτημένο για τα απόβλητα υπερβαίνει το άρθρο 11 της συμφωνίας, καθώς όλα τα απόβλητα υδραργύρου που αναφέρονται στην εν λόγω διάταξη ρυθμίζονται σε επίπεδο ΕΕ και υπόκεινται σε περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση, ανεξάρτητα από την περιεκτικότητά τους σε υδράργυρο ή σε ενώσεις υδραργύρου.

Συνεπώς, με βάση τα προαναφερόμενα, η ΕΕ μπορεί να υποστηρίξει την έκδοση προβλεπόμενης πράξης που να συνάδει με το ενωσιακό κεκτημένο.

Ως εκ τούτου, στην τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας, η ΕΕ μπορεί να υποστηρίξει μόνο την έκδοση απόφασης που να συνάδει με το ενωσιακό κεκτημένο.

Απαιτείται θέση της Ένωσης, καθώς τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας θα είναι υποχρεωμένα να εφαρμόσουν την προβλεπόμενη πράξη, όταν αυτή εκδοθεί.

4. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

4.1. Διαδικαστική νομική βάση

4.1.1. Αρχές

Το άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει την έκδοση αποφάσεων για τον καθορισμό «των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν, εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που συνιστάται από δεδομένη συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να θεσπίσει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις πράξεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας.»

⁵ ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3.

⁶ ΕΕ L 102 της 11.4.2006, σ. 15.

⁷ ΕΕ L 226 της 6.9.2000, σ. 3.

Η έννοια των «*πράξεων που παράγουν έννομα αποτελέσματα*» περιλαμβάνει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα δυνάμει των κανόνων του διεθνούς δικαίου που διέπουν το εκάστοτε όργανο. Περιλαμβάνει, επίσης, πράξεις που δεν έχουν δεσμευτική ισχύ βάσει του διεθνούς δικαίου, αλλά «*μπορούν να επηρεάσουν με καθοριστικό τρόπο το περιεχόμενο των ρυθμίσεων που θεσπίζει ο νομοθέτης της Ένωσης*»⁸.

4.1.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Η COP είναι όργανο που έχει συσταθεί με συμφωνία, και συγκεκριμένα με τη σύμβαση της Μινάματα για τον υδράργυρο.

Η προβλεπόμενη πράξη, την οποία καλείται να εκδώσει η COP, είναι πράξη που παράγει έννομα αποτελέσματα. Η προβλεπόμενη πράξη παράγει έννομα αποτελέσματα, διότι τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας θα πρέπει να λάβουν μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή και την τήρησή της.

Η προβλεπόμενη πράξη δεν συμπληρώνει ούτε τροποποιεί το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας.

Συνεπώς, η διαδικαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

4.2. Ουσιαστική νομική βάση

4.2.1. Αρχές

Η ουσιαστική νομική βάση για την έκδοση απόφασης βάσει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ εξαρτάται πρωτίστως από τον στόχο και το περιεχόμενο της προβλεπόμενης πράξης για την οποία λαμβάνεται θέση εξ ονόματος της Ένωσης. Αν η προβλεπόμενη πράξη επιδιώκει διττό σκοπό ή έχει δύο συνιστώσες και αν ένας από τους σκοπούς ή μία από τις συνιστώσες μπορεί να χαρακτηριστεί ο/η κύριος/-α, ενώ ο/η άλλος/-η έχει απλώς παρεπόμενο χαρακτήρα, η απόφαση δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνη ουσιαστική νομική βάση, ήτοι εκείνη που επιβάλλει ο/η κύριος/-α ή πρωτεύων/-ουσα σκοπός ή συνιστώσα.

4.2.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Ο κύριος σκοπός και το περιεχόμενο της προβλεπόμενης πράξης αφορούν το περιβάλλον.

Ως εκ τούτου, η ουσιαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

4.3. Συμπέρασμα

Νομική βάση της προτεινόμενης απόφασης θα πρέπει να είναι το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

⁸ Απόφαση του Δικαστηρίου, της 7ης Οκτωβρίου 2014, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, σκέψεις 61 έως 64.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, όσον αφορά την έκδοση απόφασης για τον καθορισμό ανώτατων ορίων για τα απόβλητα υδραργύρου, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 της εν λόγω σύμβασης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο⁹ («η συμφωνία») συνήφθη από την Ένωση με την απόφαση (ΕΕ) 2017/939 του Συμβουλίου¹⁰ και άρχισε να ισχύει στις 16 Αυγούστου 2017.
- (2) Σύμφωνα με την απόφαση MC-1/1 σχετικά με τον εσωτερικό κανονισμό, που εκδόθηκε από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας κατά την πρώτη συνεδρίασή της, τα συμβαλλόμενα μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να καταλήξουν σε συμφωνία με συναίνεση όσον αφορά όλα τα ζητήματα ουσίας.
- (3) Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας, κατά την τρίτη συνεδρίασή της στις 25-29 Νοεμβρίου 2019, αναμένεται να εκδώσει απόφαση («η προτεινόμενη απόφαση») σχετικά με τα ανώτατα όρια αποβλήτων υδραργύρου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της συμφωνίας, η οποία θα καθορίσει, κατά συνέπεια, το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 11 της συμφωνίας για τα απόβλητα· εξάλλου, τα απόβλητα υδραργύρου που εμπίπτουν στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της συμφωνίας θα πρέπει να υπόκεινται σε περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 3 της συμφωνίας.
- (4) Είναι σκόπιμο να καθοριστεί η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας, δεδομένου ότι η παρούσα προτεινόμενη απόφαση, αν εγκριθεί, θα παραγάγει έννομα αποτελέσματα, διότι τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας θα πρέπει να λάβουν μέτρα για την εφαρμογή της σε εθνικό και/ή περιφερειακό επίπεδο.

⁹ Επικυρωμένο αντίγραφο της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο διατίθεται στη διεύθυνση: <https://treaties.un.org/doc/Treaties/2013/10/20131010%2011-16%20AM/CTC-XXVII-17.pdf>

¹⁰ Απόφαση (ΕΕ) 2017/939 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2017, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο (ΕΕ L 142 της 2.6.2017, σ. 4).

- (5) Η Ένωση συνέβαλε σημαντικά στην ανάπτυξη των διατάξεων της συμφωνίας για τα απόβλητα και στις διασυνοδικές εργασίες εμπειρογνομόνων που δρομολογήθηκαν με την απόφαση MC-2/2¹¹, την οποία εξέδωσε η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας κατά τη δεύτερη συνεδρίασή της και η οποία οδήγησε στην προτεινόμενη απόφαση· εξάλλου, το ενωσιακό κεκτημένο απαιτεί ήδη να γίνεται η διαχείριση όλων των αποβλήτων υδραργύρου που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της συμφωνίας χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, ανεξάρτητα από την περιεκτικότητά τους σε υδράργυρο.
- (6) Η Ένωση θα πρέπει να υποστηρίξει μόνο την έκδοση απόφασης από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας η οποία θα συνάδει με το ενωσιακό κεκτημένο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στην τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας είναι να υποστηριχθεί η έκδοση απόφασης σχετικά με τα ανώτατα όρια αποβλήτων υδραργύρου που να συνάδει με το ενωσιακό κεκτημένο.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Επιτροπή.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

¹¹ Απόφαση MC-2/2, *Ανώτατα όρια αποβλήτων υδραργύρου*, Έκθεση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο όσον αφορά τις εργασίες της δεύτερης συνεδρίασής της, UNEP/MC/COP2/19 της 6.12.2018.